

Ontwerp van decreet betreffende de Tijdelijke Werkervaring, het regelen van stages en diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming.

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

Via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming werden de bevoegdheden van de gewesten aanzienlijk uitgebreid. Een aantal bevoegdheden worden al uitgeoefend door het Vlaams Gewest. Andere bevoegdheden vereisen nog decretale aanpassingen.

De voorgestelde aanpassingen aan de verschillende reglementeringen hebben onder meer betrekking op:

- De arbeidsmarktbegeleiding van rechthebbenden op leefloon en het equivalent leefloon (artikel 6, § 1, IX, 2°/1 BWHI)
- Het doelgroepenbeleid (artikel 6, § 1, IX, 7°BWHI), in het bijzonder:
 - o De maatregelen inzake de activering van werkloosheidsuitkeringen;
 - o Allerhande premies, waaronder de opleidingsuitkering en de stage-uitkering;
- De plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (artikel 6, § 1, IX, 11° BWHI)

Gezien een aantal van deze bevoegdheden nauw aanleunen bij bevoegdheden die reeds langer door Vlaanderen werden uitgeoefend, is een van de doelstellingen van dit decreet om de overgedragen bevoegdheden over te nemen en af te stemmen op het Vlaams arbeidsmarkt en activeringsbeleid.

In de eerste plaats is er uiteraard het nieuwe stelsel van de Tijdelijke Werkervaring (TWE), dat met dit decreet in het leven wordt geroepen. De (gedeeltelijke) integratie van onder andere de maatregel 'artikel 60' (zoals vervat in artikel 57quater, 60§7 en 61 van de OCMW-wet) in het stelsel van TWE werd reeds uitdrukkelijk vermeld in het Vlaams Regeerakkoord 'vertrouwen, verbinden, vooruitgaan' 2014-2019. Met dit decreet wordt de integratie van 'artikel 60' in TWE tot stand gebracht, door enerzijds een aantal basisprincipes (zoals vastgelegd in de conceptnota VR "tijdelijke werkervaring") omtrent de tijdelijke werkervaring vast te leggen, en anderzijds door een aantal wijzigingen in 'artikel 60' door te voeren, om deze maatregel op een efficiënte wijze te kunnen hanteren in het TWE-stelsel.

Zo wordt de maatregel vervat in artikel 60,§7 aangepast om meer autonomie te bieden aan de OCMW's (o.a. door het schrappen van de verplichting om een productiviteitspremie te vragen aan privé-ondernemingen).

In de tweede plaats worden een aantal wijzigingen doorgevoerd in het VDAB-decreet (Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"). Zo worden onder meer de bevoegdheden ingekanteld voor de opleidingsuitkeringen en de stage-uitkeringen. Gezien de aard van deze bevoegdheden, en het opzet van het stelsel Tijdelijke Werkervaring, werd ook duidelijk dat er een nood was aan de veralgemeende bevoegdheid tot het aanbieden en organiseren van stages door de VDAB, met inbegrip van het toekennen van tegemoetkomingen aan stagegever en stagiair. Om die reden wordt artikel 5 van het VDAB-decreet uitgebreid, en wordt er een nieuwe afdeling 'stages' toegevoegd aan hoofdstuk VI van dat decreet.

Tot slot worden er nog enkele bepalingen inzake het stelsel van de PWA's gewijzigd bij dit decreet. Het betreft de bestemming van het saldo van het opleidingsbudget dat aan de PWA's wordt toegekend, en de afschaffing van een verrekening van de kosten voor gedetacheerd personeel naar PWA's met een dienstencheque-afdeling.

1.4 Advies van de Raad van State

Op 23 september 2016 werd het advies van de Raad van State (60.048/1) ontvangen op dit ontwerp van decreet.

In punt 3.1 van het advies stelt de Raad zich de vraag of aan de vormvereiste is voldaan van het voorafgaande overleg tussen de Vlaamse Regering en de betrokken federale overheid, mede gelet op het feit dat dit overleg ook op ambtenarenniveau heeft plaatsgevonden. Aan deze vormvereiste werd voldaan, gezien het overleg niet louter op ambtelijk niveau werd gevoerd, maar ook door vertegenwoordigers van het kabinet van de Vlaamse minister van Werk.

In punt 3.2 van het advies werd de vormvereiste van het "eensluidend advies van de Ministerraad" aangehaald. De nodige stappen werden reeds gezet om dit advies te bekomen.

Verder maakt de Raad van State een opmerking over artikel 23, tweede lid van de Grondwet, in die zin dat het aan de wetgever toekomt om het recht op sociale zekerheid te waarborgen. Echter, zoals het advies zelf ook stelt, staat dit niet in de weg dat een delegatie aan de uitvoerende macht mogelijk blijft. De machtigingen die in dit ontwerp van decreet worden gegeven aan de Vlaamse Regering zijn gerechtvaardigd, gezien de principes en de rechten in dit ontwerp reeds worden vastgelegd.

Artikelsgewijs maakt de Raad van State opmerkingen bij artikel 1, artikel 6 en artikel 16. Deze opmerkingen werden allemaal gevolgd:

- In artikel 1 werd in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het hier wel degelijk om een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid gaat, gelet op de gemeenschapsbevoegdheid inzake beroepsomscholing en –bijscholing.
- In artikel 6 werd het tweede lid van §1 weggelaten. Dit begrip werd reeds gedefinieerd in artikel 3, 6° en hoeft dus niet hernomen te worden.
- In artikel 16 werd de nummering gecorrigeerd van het in te voeren artikel.

1.5 Advies van de SERV

Op 15 juli 2016 werd een advies gevraagd aan de SERV met betrekking tot het voorontwerp van decreet, dat werd afgegeven op 8 augustus 2016. De SERV gaf voor deze tekst een voorwaardelijk positief advies. Dit advies gaf geen aanleiding tot wijzigingen in de ontwerp tekst van het decreet, maar de opmerkingen werden wel meegenomen bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit.

B. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid. Naast de bevoegdheden die door de zesde staatshervorming aan de gewesten werden overgedragen, heeft dit decreet ook betrekking op de gemeenschapsbevoegdheid bedoeld in artikel 4, 16° (beroepsomscholing en –bijscholing) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

De begrippen vermeld in dit artikel behoeven geen verdere commentaar.

Hoofdstuk 2. Het traject tijdelijke werkervaring

Afdeling 1. Werkingsprincipes

Artikel 4

Het traject tijdelijke werkervaring heeft als doelstelling de inschakeling in de reguliere arbeidsmarkt mogelijk te maken. Werkzoekenden met een overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, waaronder langdurig werkzoekenden, die beschikken over voldoende leervermogen en ontwikkelpotentieel kunnen instromen in het traject tijdelijke werkervaring zodoende dat zij hun competenties verwerven en/of versterken in reële situaties.

Tijdens de duur van het traject tijdelijke werkervaring wordt er door de aangeboden begeleiding naar gestreefd dat de werkzoekende voldoende competenties verwerft zodoende dat hij/zij na afloop van het traject tijdelijke werkervaring kan uitstromen naar de reguliere arbeidsmarkt (Normaal Economisch Circuit (NEC)). Indien tewerkstelling in de reguliere arbeidsmarkt niet haalbaar blijkt, wordt bekeken of een ander passend aanbod of stelsel meer aangewezen is, zoals onder andere tewerkstelling in de sociale economie.

Artikel 5

Om toegelaten te worden tot het traject tijdelijke werkervaring moet er een inschrijving als werkzoekende hebben plaatsgevonden bij VDAB. Er wordt tevens bepaald dat de duurtijd in beginsel maximaal vierentwintig maanden bedraagt. Het traject tijdelijke werkervaring is een individueel traject op maat van de klant, en duurt niet langer dan noodzakelijk. Voor leefloongerechtigden betekent dit dat het traject minimaal de duurtijd heeft die nodig is voor de opbouw van sociale zekerheidsrechten. De begeleiding tijdens dit traject kan opgenomen worden door partnerorganisaties van VDAB.

De Vlaamse regering zal de voorwaarden en modaliteiten bepalen van de wijze waarop de werkzoekenden met een overbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt kunnen instromen in het traject. Het uitvaardigen van nadere regels betreffende de duurtijd, verlenging, intrekking en schorsing van het traject tijdelijke werkervaring worden nader uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit.

Artikel 6

De werkervaringsovereenkomst bedoeld in §1 is een overkoepelende sui generis overeenkomst die wordt afgesloten tussen de werkzoekende en zijn begeleider. Het betreft in geen enkel geval een arbeidsovereenkomst in de zin van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Binnen de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst kunnen andere instrumenten worden ingezet. Voor deze instrumenten (opleidingen, stages, ...) kunnen aparte overeenkomsten worden afgesloten, binnen het kader van de werkervaringsovereenkomst.

Overeenkomstig artikel 5, §1, 7°, b) van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" heeft de VDAB de bevoegdheid om vrijstellingen van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt toe te kennen aan verplicht ingeschreven werkzoekenden tijdens studies, opleidingen of stages.

Met toepassing van deze bevoegdheid zal de VDAB een vrijstelling toekennen voor deze werkervaringsovereenkomst, gezien het hier een overkoepelende overeenkomst betreft voor een traject tijdens het welke diverse instrumenten worden ingezet die in elk geval deel uitmaken van deze bevoegdheid.

Een vrijstelling kan alleen worden toegekend indien de werkzoekende beschouwd kan worden als een verplicht ingeschreven werkzoekende die werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen geniet. Indien een werkzoekende gedurende de duurtijd van de werkervaringsovereenkomst voldoet aan de definitie van de verplicht ingeschreven

werkzoekende dan kan hij in aanmerking komen voor een vrijstelling van beschikbaarheid voor de resterende duurtijd van de werkervaringsovereenkomst.

De verdere uitwerking van deze specifieke vrijstelling zal gebeuren overeenkomstig het VDAB-decreet van 7 mei 2004.

Afdeling 2. Werkplekleerinstrumenten

Artikel 7

Voor het traject tijdelijke werkervaring zal VDAB een aantal werkplekleerinstrumenten (bv. stages, IBO, ...) ter beschikking stellen die kunnen worden ingezet gedurende de duurtijd van het traject. De bemiddelaar zal die instrumenten aan de werkzoekende voorstellen waarvan hij inschat dat deze het best aangewezen zijn om de ontbrekende arbeids- en beroepsgerichte competenties aan te leren of te versterken.

In het kader van dit traject zal gebruik gemaakt worden van die instrumenten die voldoende intensief en arbeidsmarktgericht zijn om de werkzoekende in staat te stellen na afloop van het traject uit te stromen naar het normaal economisch circuit.

Welke instrumenten kunnen worden ingezet, de toegangsvoorwaarden van deze instrumenten, maar ook de verder modaliteiten van de instrumenten kunnen worden bepaald door de Vlaamse regering.

Voor wat betreft de gerechtigden op maatschappelijke integratie of gerechtigden op financiële maatschappelijke hulp vanwege de OCMW's, zal het instrument 'artikel 60' in elk geval deel uitmaken van de mogelijke instrumenten die kunnen worden ingezet in een traject tijdelijke werkervaring. In een volgende afdeling worden dan ook enkele wijzigingen aangebracht in (de financiering van) dit instrument, om dit meer af te stemmen op het Vlaamse activeringsbeleid.

Afdeling 3. Toezicht en handhaving met betrekking tot artikel 57quater, 60§7 en artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Artikel 8

Wanneer een leefloongerechtigde in dienst wordt genomen in toepassing van artikel 60 §7 van de OCMW-wet, dan is er volgens de huidige reglementering een toelage verschuldigd aan het OCMW gedurende de arbeidsovereenkomst.

Deze toelage wordt toegekend ter compensatie van (een gedeelte van) de brutoloonkost van de arbeidsovereenkomst. Het bedrag van de toelage is afhankelijk van het arbeidsregime en de gebruiker (sociale economie of andere) bij wie de werknemer eventueel ter beschikking wordt gesteld. Daarnaast wordt er momenteel ook voorzien in een vrijstelling van werkgeversbijdragen.

Op basis van de eerste paragraaf krijgt VDAB de mogelijkheid om toezicht uit te oefenen op de toekenning van deze toelages. Hieronder kan worden begrepen dat VDAB zich het recht voorbehoudt om na te gaan of de correcte toelages werden uitgekeerd aan de OCMW's. Daarnaast kan de VDAB ook nagaan of de gekregen toelages correct worden besteed. Teneinde deze controle op de toekenning en de aanwending van de toelages te controleren, kan VDAB alle boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken hierover opvragen. Uiteraard zal VDAB hierbij het evenredigheids-, proportionaliteits-, en finaliteitsbeginsel in acht nemen.

Wanneer blijkt uit het toezicht beschreven in §1 dat er sprake is van een geheel of gedeeltelijke onterechte toekenning van toelages dan kan VDAB overgaan van het terugvorderen het ten onrechte verkregen saldo.

Bij onregelmatigheden, zoals weigering om stukken over te maken en vermoedens van fraude, kan de VDAB het dossier overmaken aan de instantie bevoegd voor de toepassing van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht. Indien op grond van deze inspectie ook een terugvordering van de toelages dient te gebeuren, dan gebeurt dit door de VDAB.

De toepassing van de derde paragraaf is geen vereiste om onterecht uitbetaalde toelages terug te vorderen.

Hoofdstuk 3. Subsidievoorwaarden voor leefloongerechtigden die in een traject tijdelijke werkervaring stappen

Artikel 9

De OCMW's kunnen gesubsidieerd worden om de begeleiding op te nemen van die personen die tot hun doelgroep behoren, met name degenen die gerechtigd zijn op maatschappelijke integratie of financiële hulp. Waar de OCMW's tot op heden werden vergoed voor de begeleiding van 'artikel 60'ers' door middel van een RSZ-korting, kan men nu vergoed worden door middel van een subsidie. Deze subsidie dekt niet louter de periode van de 'artikel 60'-tewerkstelling, maar de volledige duurtijd van de werkervaringsovereenkomst en dus het "traject tijdelijke werkervaring".

De subsidie in dit artikel geldt voor degene die als gerechtigde op maatschappelijke integratie of financiële hulp instapt in het traject tijdelijke werkervaring. Echter, zodra hij een overeenkomst 'artikel 60' ondertekent, krijgt hij het statuut van werknemer. Na afloop van de 'artikel 60'-overeenkomst kan hij het statuut van (uitkeringsgerechtigd) werkzoekende krijgen.

Enkel voor deze doelgroep kan voorzien worden in een subsidie, gezien de OCMW's een exclusieve wettelijke bevoegdheid hebben om het instrument 'artikel 60' te kunnen inzetten.

Hoofdstuk 4. Wijzigingsbepalingen

Artikel 10

In artikel 5, §4bis wordt een correctie doorgevoerd: Er werd verwezen naar artikel 14, §1, 4° van dezelfde wet, een punt dat niet (langer) bestaat. Dit wordt gecorrigeerd naar punt 3°.

De toelage waarvan hier sprake is gelijk aan het leefloon categorie 3: de samenwonende met gezinslast.

Verder wordt de toelage expliciet beperkt tot de brutoloonkost, en wordt gesteld dat de toelage nooit meer kan bedragen dan het bedrag van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen (hierna: GGMMI). Het GGMMI waarvan hier sprake wordt vastgelegd in CAO nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen.

Artikel 11

Om de integratie van de maatregel 'artikel 60' in het stelsel van Tijdelijke Werkervaring mogelijk te maken, wordt nu gesteld dat een tewerkstelling in het kader van deze maatregel enkel mogelijk is met toelage in het stelsel van Tijdelijke Werkervaring. De inzet van de maatregel buiten een traject tijdelijke werkervaring zal geen recht op toelage openen ten aanzien van het OCMW.

Dit heeft tot gevolg dat een OCMW eerst een traject tijdelijke werkervaring zal opstarten met de betrokkene, om dan over te gaan tot de arbeidsovereenkomst 'artikel 60'. De beslissing over wie kan starten in een 'artikel 60'-tewerkstelling is een autonome beslissing van de OCMW's. De budgettaire middelen voor 'artikel 60' worden aangepast aan de evoluties van het aantal tewerkstellingen 'artikel 60'.

Op deze manier wordt er voor gezorgd dat een betrokkene niet slechts een tewerkstelling krijgt om voldoende gewerkte dagen te kunnen aantonen in functie van het verkrijgen van een recht op werkloosheidsuitkeringen (art 60§7/art 61), maar voortaan ook de zekerheid heeft dat hij in een overkoepelend traject naar activering en inzet op de arbeidsmarkt terecht komt. Er zal worden voorzien in een financieringsmechanisme dat de OCMW's in staat moet stellen om ook na afloop van de maatregel 'artikel 60' de begeleiding van de betrokkene in het stelsel Tijdelijke Werkervaring op zich te nemen en dit voor een maximaal voorziene duurtijd van een TWE-traject.

Artikel 12 en artikel 35

Met deze artikelen wordt beoogd om de bestaande vrijstelling van RSZ-werkgeversbijdragen voor een tewerkstelling in het kader van 'artikel 60' op te heffen. Er zal worden voorzien in een compenserende subsidie zodat dit voor de OCMW's budgetneutraal kan gebeuren. Deze subsidie zal specifiek toegekend worden voor financiering van de begeleiding/ondersteuning van de leefloongerechtigde doorheen het ganse TWE-traject. Het is duidelijk dat deze korting tot doel had de begeleiding/opleiding en het tewerkstellingsbeleid van de OCMW's ten aanzien van de leefloongerechtigden te financieren. De overstap naar een subsidie houdt dus slechts een minimaal inhoudelijke wijziging in ten aanzien van de bestaande werking.

Dit heeft onder meer tot gevolg dat de bestaande RSZ (-doelgroepen)kortingen ook kunnen worden toegepast door de OCMW's voor deze tewerkstellingen, voor zover deze tewerkstelling voldoet aan de toepasselijke voorwaarden van de RSZ doelgroepenkorting. Een bijkomend voordeel is dat op deze manier de begeleiding van de betrokken werkzoekenden blijvend kan gefinancierd worden voor de volledige duurtijd van de werkervaringsovereenkomst, waar met de huidige regelgeving er een aparte financiering bestaat voor de maatregel 'artikel 60' zelf. Op deze manier komt men tot een meer gestroomlijnde en efficiënte werking voor de activering van deze doelgroep.

Artikel 13Artikel 13, 1°

In artikel 36 wordt een correctie doorgevoerd: Er werd verwezen naar artikel 14, §1, 4° van dezelfde wet, een punt dat niet langer bestaat. Dit wordt gecorrigeerd naar punt 3°. De toelage waarvan hier sprake is gelijk aan het leefloon categorie 3: de samenwonende met gezinslast.

Verder wordt de toelage expliciet beperkt tot het brutoloon, en wordt gesteld dat de toelage nooit meer kan bedragen dan het bedrag van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen (hierna: GGMMI). Het GGMMI waarvan hier sprake wordt vastgelegd in CAO nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen.

Artikel 13, 2°

Deze wijziging heeft tot doel om te verduidelijken dat het de Vlaamse Regering is die de hoogte van de toelage voortaan bepaalt, en dus niet langer het federale beleidsniveau. Tevens wordt gesteld dat de Vlaamse Regering dit 'kan' bepalen, zodat deze bepaling ook uitvoerbaar is indien de Vlaamse Regering nalaat verdere uitvoering te geven aan dit artikel.

Artikel 14

De verhoging van de toelage indien het personen jonger dan 25 jaar betreft wordt opgeheven. Gezien met dit decreet ook de vrijstelling van RSZ bijdrage wordt afgeschaft, kunnen jongeren voortaan gebruik maken van de doelgroepverminderingen die op hen van toepassing zijn.

Artikel 15

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Artikel 16

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 17

Artikel 5 van het VDAB-decreet somt de verscheidene taken op die aan VDAB zijn toegewezen. Er wordt voorzien in een aanvulling van de taken op het vlak van de competentie-ontwikkeling met het oog op de levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt.

Artikel 17, 1°

Het toekennen van opleidingsuitkeringen en compensatie-uitkeringen vormt een uitbreiding van de oorspronkelijke taak beschreven in punt c). Daarnaast wordt er in een delegatie aan de Vlaamse regering voorzien met betrekking tot het uitvaardigen van regels tot toekenning, opheffing, wijziging, opschorting of vervanging van de opleidingsuitkeringen of compensatie-uitkeringen.

Deze uitbreiding heeft tot doel om voor werkzoekenden die niet of over slechts een beperkt inkomen beschikken, een compensatie te voorzien bij het volgen van een opleiding, studie of werkplekleerinstrument. Gezien er op dit moment verschillende instrumenten naast elkaar bestaan (zoals de opleidingsuitkering die nu in artikel 36ter van het werkloosheidsbesluit wordt geregeld, en de compensatievergoeding uit artikel 93 van het VDAB-besluit) die tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest behoren, wordt de mogelijkheid hier opengelaten om deze uitkeringen op elkaar af te stemmen.

Artikel 17, 2°

Vervolgens wordt voorzien in de expliciete mogelijkheid voor de VDAB om stage aan te bieden of stages te organiseren met competentieversterking als hoofddoel. De Vlaamse regering kan voorzien in bijkomende regels betreffende de opheffing, wijziging of de vervanging van bepaalde stages.

Tot slot krijgt de VDAB ook de taak tot het toekennen van tegemoetkomingen voor werkzoekende en/of stagegever inzake stages. Onder het begrip tegemoetkomingen vallen onder andere de stage-uitkeringen die op dit moment geregeld worden in het kader van de instapstages van artikel 36quater van het werkloosheidsbesluit. De stage-uitkeringen zijn ten laste van de VDAB. Afhankelijk van het type stage kan er ook een tegemoetkoming zijn ten laste van de stagegever. De voorwaarden en de modaliteiten tot het toekennen van tegemoetkomingen voor stages kunnen in een Besluit van de Vlaamse Regering nader worden uitgewerkt. Daarnaast is ook voorzien in de mogelijkheid om tegemoetkomingen, met inbegrip van de stage-uitkeringen, op te heffen, te wijzigen of te vervangen.

Op deze manier wordt voorzien dat er bij uitvoeringsbesluit nieuwe vormen van stage kunnen ontwikkeld worden, waaraan tegemoetkomingen voor werkzoekende en/of stagegever kunnen worden gekoppeld, hetzij ten laste van de stagegever, hetzij ten laste van de VDAB. Een combinatie van beide is desgevallend ook mogelijk.

Artikel 17, 3°

In het kader van artikel 57quater, 60, §7, en artikel 61 OCMW-wet kunnen toelages worden toegekend aan de OCMW's. De VDAB kan toezicht uitoefenen op de toekenning en de aanwending van deze toelages. Hieronder kan worden begrepen dat VDAB zich het recht voorbehoudt om na te gaan of de correcte toelages werden uitgekeerd aan de OCMW's. Daarnaast kan de VDAB ook nagaan of de gekregen toelages correct worden besteed. Teneinde deze controle op de toekenning en de aanwending van de toelages te controleren, kan VDAB alle boekhoudkundige stukken en andere relevante stukken hierover opvragen. Uiteraard zal VDAB hierbij het evenredigheids-, proportionaliteits-, en finaliteitsbeginsel in acht nemen.

Wanneer blijkt uit het toezicht beschreven in §1 dat er sprake is van een geheel of gedeeltelijke onterechte toekenning van toelages dan kan de VDAB overgaan tot terugvordering van het ten onrechte verkregen saldo.

Artikel 18

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 19

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid tot het uitwerken van stagevormen. Een stagegever die nood heeft aan een arbeidskracht en hiervoor wenst gebruik te maken van een door VDAB uitgewerkte stage kan dit aangeven. Uiteraard moet de stagegever voldoen aan de voorwaarden om als stagegever te fungeren binnen de door hem aangegeven stagevorm.

Artikel 20

Een werkzoekende die bepaalde competenties moeten aanleren of versterken opdat hij/zij kan uitstromen naar de reguliere arbeidsmarkt (Normaal Economisch Circuit (NEC)), kan tot een stagevorm worden toegelaten. Tot welke stage deze werkzoekende zal worden toegelaten zal afhangen van zijn/haar profiel. De stagevormen, de voorwaarden van deze stagevormen en andere nadere regels hieromtrent zullen verder worden bepaald door de Vlaamse regering. Daarnaast kunnen ook de regels omtrent het aanvragen van een stage, de overeenkomst die zal worden gehanteerd, alsook regels rond het schorsen, stopzetten of verlengen van stages in een Besluit Vlaamse Regering worden opgenomen.

Er wordt tevens verduidelijkt dat de bepalingen in deze afdeling enkel van toepassing zijn op de stagevormen die door VDAB worden ingezet of georganiseerd. Stages of andere vormen van competentieversterking die worden ingezet in het kader van onderwijs of Syntra Vlaanderen, worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze afdeling.

Artikel 21

Het aanbieden van een stage alsook het doorlopen van een stage kan kosten met zich meebrengen voor respectievelijk stagegever en stagiair. Bij een stagegever kan het bijvoorbeeld gaan om de kost die nodig is om een stagiair bij te staan op de werkvloer, bij de stagiair kan het gaan om verplaatsingskosten of kosten voor kinderopvang. Bepaalde kosten die een stage met zich meebrengt voor zowel de stagegever als de stagiair kunnen geheel of gedeeltelijk worden gefinancierd door de VDAB. De voorwaarden voor deze financiering zullen nader worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 22

Het is mogelijk dat een stagiair die deelneemt aan een stage een tegemoetkoming ontvangt, naast de mogelijke vergoeding van de kosten die gemaakt worden in het kader van de stage. Dit zal afhankelijk van de stagevorm, hetzij een tegemoetkoming zijn ten laste van de stagegever, hetzij een tegemoetkoming ten laste van VDAB. De tegemoetkomingen kunnen gezien worden als een (extra) vergoeding voor de geleverde prestaties.

De voorwaarden, de toekenning en het bedrag van de tegemoetkoming kunnen verschillen per type stagevorm. De Vlaamse regering kan nadere regels hieromtrent bepalen. Ook regels omtrent de wijze van uitbetaling, het mogelijks schorsen, stopzetten of intrekken van de tegemoetkomingen kunnen door de Vlaamse regering worden bepaald.

Artikel 23

Als sanctie voor de niet-naleving van dit decreet en haar uitvoeringsbesluiten door de stagegever is voorzien in een uitsluiting van de stagegever voor een periode van maximum drie jaar.

Artikel 24

Er worden enkele artikelen opgeheven die verband houden met de stage-uitkering en de opleidingsuitkering. Deze zullen in de Vlaamse regelgeving verder uitgewerkt worden.

Artikel 25

Bij het innen van een PWA-cheque maken verscheidene instanties aanspraak op een bepaald percentage van de waarde van de PWA-cheque (aanschafprijs). De uitbetalingsinstelling en de PWA-werknemer verkrijgen ieder een bepaald percentage en er blijft een restbedrag over. Van dit restbedrag gaat 25% naar de PWA-vzw. 1/4de van deze inkomsten moeten gebruikt worden door de PWA-vzw om opleidingen of inschakelingsacties te organiseren ten behoeve van werklozen ingeschreven in het agentschap. Het eventuele niet-gebruikte saldo moet voortaan doorgestort worden naar de VDAB, in plaats van naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. De VDAB is immers de instantie die voor het Vlaamse gewest instaat voor het aanbieden van beroepsopleidingen op maat van deze werkzoekenden.

Artikel 26

Het KB van 10 juni 1994 heeft in zijn artikel 2 tot bedoeling om bij het detacheren van PWA-beambten afkomstig van de RVA ook een verrekening door te voeren van de personeelskosten, voor zover het activiteiten betreft die worden uitgevoerd in het kader van de dienstencheque-afdeling van het PWA. Dit om te voorkomen dat de gedetacheerde beambte zou worden ingezet voor het beheer van de dienstencheques, terwijl de financiering bedoeld is voor het stelsel van de PWA.

Echter, bij de overname van het personeel door de VDAB in kader van de overdracht van bevoegdheid (vanaf 1 januari 2017), werd het standpunt ingenomen dat het voor personeelsleden van de Vlaamse overheid ethisch niet verantwoord is om activiteiten te verrichten in het stelsel van de dienstencheques, terwijl men dit cumuleert met een functie bij de overheid. Dit is zeker zo, aangezien de positie die VDAB (de toekomstige werkgever van de PWA-beambten) inneemt op de arbeidsmarkt fundamenteel verschilt van deze van RVA. Dit standpunt werd bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 4 maart 2016 in de conceptnota *“hervorming van het PWA-stelsel: naar een nieuw instrument “Wijk-werken” binnen het Vlaamse activeringsbeleid.”*

Vanaf 1 januari 2017 zal het niet langer mogelijk zijn om taken uit te voeren voor een dienstencheque-afdeling als men vanuit de Vlaamse overheid werkt voor het PWA-stelsel. Gezien de formule in dit KB geen rekening houdt met de effectieve taken die men uitvoert, maar enkel met het aantal dienstencheques zelf, is het vereist dat deze formule dan ook ophoudt te bestaan. Zo niet, zou er een verrekening gebeuren voor taken die niet langer mogen worden uitgeoefend.

Artikel 27

Artikel 27 doet het onderscheid bij deeltijdse tewerkstelling verdwijnen tussen jongeren onder de 25 jaar en anderen. Gezien met dit decreet ook de vrijstelling van RSZ bijdrage wordt afgeschaft, kunnen jongeren voortaan gebruik maken van de doelgroepverminderingen die op hen van toepassing zijn. Er is dan ook geen reden om dit onderscheid hier in stand te houden.

Artikel 28, 29, 32 en 33

De verhoogde staatstoelage die aan een OCMW wordt toegekend als hij een rechthebbende met artikel 60, §7 in dienst neemt en ter beschikking stelt van een sociaal economie-initiatief wordt gewijzigd.

De toelage bedraagt nog steeds het brutoloon, maar wordt nu beperkt tot het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen (hierna: GGMMI). Het GGMMI waarvan hier sprake wordt vastgelegd in CAO nr. 43 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen. Het totaal van de toelage kan dus nooit dit GGMMI overschrijden.

De verhoogde toelage wordt toegekend ten belope van maximaal 12 maanden per tewerkstelling met artikel 60, §7. Eens dit recht is uitgeput, kan enkel nog gebruik gemaakt worden van de gewone toelagen, voorzien bij artikel 36 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Artikel 30 en 31

In deze artikelen wordt de verplichting voor de OCMW's om een productiviteitsbijdrage te vragen bij terbeschikkingstelling van een artikel 60-werknemer aan een privé-onderneming geschrapt. De mogelijkheid om dit te vragen blijft uiteraard wel bestaan, maar de keuze om dit te doen wordt aan het betrokken OCMW gelaten. Op die manier is er een meer gelijke behandeling tussen de verschillende werkplekken, en wordt de autonomie voor de lokale OCMW's versterkt.

Artikel 34

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 35

Dit artikel kadert in de schrapping van de RSZ-vrijstelling, die eerder werd besproken.

Artikel 36

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS